

DE WIJSHEID VAN KONING SALOMON

Koning Salomon was een wijs man.

Eens kwamen er twee vrouwen voor hem, die van hem een oordeel verlangden.

De ene vrouw zei: 'Koning, help mij alstublieft. Ik woonde samen met deze vrouw in één huis. Nu kreeg ik bij haar in huis een kind en drie dagen na mij kreeg ook deze vrouw een kind. Wij waren samen in huis, er was niemand bij ons, alleen wij tweeën. Nu stierf 's nachts de zoon van deze vrouw, want zij was op hem gaan liggen. Maar midden in de nacht stond zij op en terwijl ik sliep, nam zij mijn zoon bij mij weg en legde hem bij haar in bed. Daarna pakte ze haar dode zoon en legde die bij mij in bed. Toen ik nu 's morgens opstond om mijn zoon te voeden, vond ik hem dood, maar toen ik hem bij het raam in het licht eens goed bekeek, zag ik dat het mijn zoon niet was. Het kind dat ik in mijn armen hield, was niet het kind dat ik ter wereld had gebracht.'

Maar de andere vrouw schreeuwde: 'Niet waar, de levende is mijn zoon en de dode is van jou.'

De ene vrouw hield echter vol: 'Nee, de dode is van jou en de levende is van mij.'

Zo gingen ze door met ruzie maken.

Toen sprak de koning: 'De een zegt: de levende is mijn zoon en de dode is van u, en de andere zegt: nee, de dode is van u en de levende is van mij. Haal me een zwaard!'

En men bracht de koning een zwaard.

Daarop sprak hij tot de man die hem het zwaard had gebracht: 'Hak het levende kind doormidden en geef ieder de helft.'

Maar de vrouw van wie het kind was, riep tot de koning: 'Nee, heer, ik smeeek u, niet doen! Geef het levende kind maar aan haar, maar maak het alstublieft niet dood.'

De andere vrouw zei echter: 'Zij zal het niet krijgen, hak het maar doormidden.'

Daarop sprak de koning tegen de man met het zwaard: 'Dood het kind niet, maar geef het aan haar hier, want zij is zijn moeder,' en hij wees op de huilende vrouw die het kind liever wilde afstaan dan het laten doden.

Door dit oordeel werd de wijsheid van koning Salomon bevestigd.